

[Niels Mørk.]

serne. Men jeg erkender selvfølgelig, at det nok er umuligt at ændre og forbedre det foreliggende lovforslag, fordi lagtinget jo allerede har tiltrådt forslaget i dets nuværende form, og fordi loven gerne skulle træde i kraft den 1. januar 1970.

Det fremgår yderligere af lovforslaget, at statens merudgift vil komme til at ligge på omkring 150.000 kr. årlig. Det ses ikke af forelæggelsestalen eller forslaget, hvor meget merudgiften vil blive for medlemmerne, men den vil jo nok blive væsentligt større. Måske kan vi i det udvalg, som jeg regner med bliver nedsat, få at vide, hvor meget medlemmernes bidrag skal forhøjes med.

Jeg kan på min gruppes vegne anbefale forslaget til en velvillig og en hurtig behandling.

Clara Munk: Mit partis ordfører i denne sag, det ærede medlem hr. Asger Jensen, er forhindret i at være til stede, men jeg skal på hans og den konservative folketingsgruppes vegne tilsige socialministeren den hurtige og velvillige behandling af forslaget, socialministeren har udbedt sig.

Jeg skal ikke gennemgå lovforslaget, da hr. Niels Mørk jo så udmærket har redegjort for hovedpunkterne. Vi har konstateret, at dette lovforslag i høj grad er opbygget efter den sygeforsikringslov, der er gældende her i Danmark. Der er taget hensyn til særlige færøske forhold, og jeg for mit vedkommende vil gerne sige, at vi i min gruppe med tilfredshed ser, at vi i hvert fald nu får en egentlig sygeforsikringsordning også for Færøerne.

Jeg havde i sommer lejlighed til at aflægge et besøg deroppe, og jeg må give udtryk for, at den sociale lovgivning på Færøerne ikke er på samme høje stadi, som den er her i den øvrige del af Danmark. Derfor vil jeg da gerne, samtidig med at vi anbefaler gennemførelsen af dette lovforslag, lige have ministerens ord for, at det sociale udvalg, man nedsatte allerede i 1965, og som også har udarbejdet udkast til dette lovforslag og tidligere er kommet med forslag til lovgivning, fortsætter sit arbejde. Ligesom hr. Niels Mørk vil jeg også beklage, at man ikke er kommet så langt, at man har kunnet gennemføre en dagpengeordning, men jeg vil altså gerne have at vide og

håber at få bekræftet, at det er ting, man arbejder videre med, sådan at vi får lidt mere tempo over sociallovgivningen for Færøerne.

Holger Hansen: Heller ikke jeg skal gå i detaljer med dette lovforslag, men kun på mit partis vegne tilsige socialministeren støtte til, at vi får gennemført forslaget så hurtigt, som det er muligt.

Valbak: Mit parti deler den opfattelse, som et flertal i socialreformkommissionen er nået til, nemlig at de opgaver, som i dag administreres af de danske sygekasser, bør overgå til at varetages af rent offentlige organer. Ved en kommunalisering vil vi jo opnå en samordning af den sociale service, og vi opnår, at det offentlige selv kommer til at administrere helt og fuldt de milliardbeløb til sygdomsbekæmpelse, som det offentlige i forvejen udreder størsteparten af.

De foreslåede spørgsmål om, kan vi sige, en socialisering af sygeforsikringens administration, foreligger imidlertid ikke på Færøerne; bl. a. hindrer en endnu mindre udviklet kommunal struktur noget sådant. Vi nærer derfor ingen principielle betænkeligheder ved for Færøerne at anbefale en sygeforsikringslov, som fortsat bygger på de private sygekasser. Jeg har med tilfredshed bemærket, at kassernes antal nedskæres fra 37, er det vel, til 11 ved, at kassernes virkeområde i fremtiden bestemmes af de færøske lægedistrikter i stedet for af de mange og meget små kommuners grænser.

Vor anbefaling af lovforslaget hviler i øvrigt navnlig på to forhold. For det første betyder forslagets gennemførelse, at der tilvejebringes regler, som allerede fra 1. januar 1970 sikrer en hjælp i sygdomstilfælde, der generelt vil være på linje med den hjælp, der siden 1960 er givet regler om for den øvrige del af riget. For det andet er lovforslaget blevet til under medvirken af repræsentanter for færøske interesser og er, noterer jeg, tiltrådt af lagtinget. Færøerne har altså selv ønsket en lov i den foreliggende form, og det må være ret afgørende; heri er jeg ganske enig med hr. Niels Mørk. Merudgiften er vel herefter egentlig det eneste, det for os kan være rimeligt at kaste